

Elly

Historien om Elly tager egentlig sin begyndelse for et par år siden.

Efter at have dyrket gravjagt med ruhårede gravhunde i næsten 20 år, begyndte jægermanden her i huset, Lars, at tale om at anskaffe en terrier. Fra flere artikler i diverse jagtblade, og med kendskab til, at flere jægere i periferien med succes var begyndt at jage med forskellige terrierracer, ja så var kimen lagt til nye udfordringer. Jeg var noget pas på en sådan anskaffelse, orkede egentlig ikke flere hunde end de 4, vi havde dengang. Tiden gik, og indtil foråret 2004 var jeg sluppet for at tage endelig stilling til en sådan anskaffelse. Vores ældste springer aflivede vi 11 år gammel i april måned, og så havde vi ”kun” 3 hunde! Tingene spidsede sig til, Lars ”jagtede” rundt på nettet efter hjemmesider med jack russel terrier, tysk jagt terrier og border terrier, og han kørte til Bjæverskov for at overvære gravtræningen i terriergraven der. Jeg fornemmede nu, at hvis jeg skulle have medindflydelse på valg af terrier-race, ja så måtte jeg se at få sadlet. Jeg pløjede også rundt på nettet og studerede hjemmesider med terrier, og var mest stemt for en border.

Fra mange forskellige sider havde jeg kun hørt godt og positivt om denne race, og bildte mig ind, at borderen nok var den blideste af de terrierracer, som var i Lars’ overvejelser.

Elly 6 uger og Anitta

Den endelig beslutning blev taget d. 20. maj, dagen efter min fødselsdag. Lars var taget tidligt af sted på bukkejagt, og jeg stod tilbage med oprydning og opvask efter gårsdagens sammenkomst – egentlig lidt sur over, at det igen, igen var mig, som sad i suppedasen, og Lars som jagtede rundt og hyggede sig. Efter at være gasset godt og grundigt op under afrydningen, ja så for der vist en djævel i mig – det med den border, ja det skulle være nu. Igen på nettet og rundt på danske og udenlandske hjemmesider med border - opdræt. Som

fuldstændig non -kompetent på bordere, måtte jeg forholdsvis hurtigt kapitulere, her var brug for ”prof.” hjælp. Via borderklubbens hjemmeside fandt jeg frem til racerepræsentanten og dennes suppleant – Paul, som Lars og jeg har kendt igennem mange år, bl.a. fra Køge-Herfølge Jagtforening, og fordi Paul og hans kone Kirsten, for år tilbage også har haft ruhårede gravhunde. En mail af sted til Paul, om vores overvejelser omkring anskaf-

felse af en border, og i løbet af ganske kort tid havde jeg Paul i telefonen, han var overrasket, men også meget positiv omkring vores border-anskaffelse, og lovede at hjælpe.

Ved Lars' hjemkomst fra jagt sidst på eftermiddagen, kunne jeg triumferende fortælle, at nu havde JEG bestilt en border - ingen sure miner, han ønskede mig endog tillykke med, at jeg havde turde tage dette skridt!

D. 2/6 fødtes Ellys kuld, og ja så kunne vi jo begynde at glæde os og tælle ned til familieførøgelsen her i Køge. Vi aflagte hvalpevisit hos opdrætteren, da hvalpene var 6 uger, og så blev hvalpekøbet endeligt konfirmeret. Undervejs i de 8 uger må jeg indrømme, at jeg ind i mellem blev lidt i tvivl, var det en overilet beslutning jeg tog d. 20. maj, ville jeg i det hele taget kunne holde af en border, og hvordan ville den gå i spænd med vores springer og vores 2 gravhunde osv. osv. Al tvivl og betænkeligheder blev dog fejlet af bordet, da Elly sidst i juli måned kom til Køge. Sikke en lille prinsesse, hun vejede knapt 2 kilo, havde lange tynde ben, små ører og en fladtrykt snude – den diametrale modsætning til vores ruhårede gravhunde med deres kraftige, korte ben, lange ører og lange snuder, men hvilken personlighed der gemte sig i denne lille krop.

Jolly og Elly

Elly blev meget hurtigt integreret i vores hundeflok. Den 1. nat sov hun i "lammekassen", en papkasse med et lammeskind i, som var med fra opdrætteren, ved siden af min seng. Lars og jeg havde talt om, at hun så kunne flytte i bryggerset tillige med vores yngste gravhund Jolly på 2 år – men nej, vi syntes alligevel, at det blev for bøvlet med hundehold to forskellige steder i huset, og vi "vovede det ene øje" og installerede hende nat nr. 2 i hundeværelset, et børneværelse, som er indrettet til hundene. Her har de hver deres kurv, og i døråbningen ud til gangen er der et børnegitter.

Elly med hele familien

Det gik også rigtig fint med at gå til ro, Elly var træt af at mase med de andre hunde, og hun sov igen uden et kny. En ting havde vi dog lige glemt at tage højde for, Ellys størrelse – eller manglende størrelse. Først på natten, da hun vågnede, ja så smuttede hun ind og ud i gangen igennem gitteret, og det blev der en farlig virak ud af, de andre hunde var godt misundelige over hendes udfoldelsesmuligheder. Så ud af sengen og få lavet en interimistisk løsning med papstykker for gitteret – de 2 første forsøg mislykkedes, "rotten" kom igennem pappet, ved 3. forsøg, med ringbind boltet på gitteret lykkedes det, at afspærre hende vejen, og så kunne natteroen igen sænke sig.

Og med sådanne små justeringer er der nu snart gået 1½ måned med borderen Elly her i huset. Vi har fået en glad, kvik og meget kærlig lille hund, som vi og hundeflokken

helt har tabt vores hjerter til. Når vi sidder og beundrer hendes udfoldelser tillige med de andre hunde, har vi flere gange talt om, hvor ”voksen” og intelligent en sådan borderhvalp er. De første dage hos os knyttede hun sig mest til Jolly, men på det seneste er det springeren Siskin på 1½ år, som hun er pot og pande med. Det er sjovt, at se de to lege sammen, Elly er så lille, så lille i forhold til Siskin, men hun stikker absolut ikke op for bollemælk og er med på den værste, og følger Siskin i tykt og tyndt. De skal nok blive et godt makkerpar på fasanjagt. (Jægermandens udtalelse)

Elly og Jolly

Og så selvfølgelig ingen roser uden torne. Det, at have fået en terrier indenfor dørene, ja det er en udfordring. Lige så blid og kærlig Elly er, ja lige så kort lunte har den lille rotte. Hun kan gasse sig helt vildt op i løbet af et splitsekund, gø og fare totalt vildt omkring, for få minutter efter at ligge død. I nogle situationer mener hun også, at kunne tæve sin menneskemor, bl.a. når vi skal klippe negle, men med et fast tag i nakkeskindet, hvor Elly så løftes op i min øjenhøjde, ja så er respekten genetableret.

Lars havde en ide om, at han fra dag 1 kunne træne Elly, ud fra de samme engelske principper, som anvendes på en Engelsk springer spaniel til jagt, altså ”sit fløjte ” bl.a. ved servering af maden. Men her var 1,8 kg.

hund simpelthen for lille – det var umuligt at fange hendes opmærksomhed.

Elly og Siskin

Der, hvor vi ”træningsmæssigt” er i dag, hvor Elly er godt 3 måneder, er, at hun forstår og adlyder ja og nej, og at hun meget gerne vil apportere sin ”kvast”. Hun har været til ringtræning en enkelt gang, går rigtig fint, men stå pænt – nej! Og så har vi fra den første uge hun var hos os, haft hende med til gravtræning af Jolly. Her har hun mødt en masse mennesker og andre hunde. Hun har også været sluppet i skoven, og viser stor jagtlyst og holder sig indenfor kort afstand af os. Lars har også et par gange i sensommeren overværet gravtræningen i Bjæverskov, og nu glæder han sig rigtigt meget til foråret, hvor han kan starte derude med Elly.

Mange borderhilsner fra Elly og Anitta.

Elly II

Min historie om ”rotten” Elly, den nye rævehund, i Ronja Røverdatters Kennel startede i forrige nummer af Border Posten, nr. 31, sept. 2004.

Elly har nu rundet sin første halve år, og benyttede dagen til at tage sig den frihed, at stjæle og gnave i et af Lars’ ræveskind, hun har sikkert ”hørt”, at det er næste søndag hun 1. gang skal med til træningsgraven i Bjæverskov, og logisk nok, hvorfor ikke prøve at smage ræv hjemmefra!

I efteråret har Elly og jeg ringtrænet nogle gange, indtil udendørstræningen blev lukket ned for vinteren. Og vi havde troet, at vi skulle debutere på Dansk Terrier Klubs udstilling i Hårlev primo september som baby, men i Dansk Terrier Klub skal man være 4 måneder for at stille i baby-klasse (hos gravhundene er det 3 måneder) og til dobbeltudstillingen i Jylland primo november, ja der udstillede jeg vores gravhund Jolly på Gravhundeklubbens udstilling om lørdagen, den dag hvor terrierne havde specielklub udstilling i Sunds, og om søndagen i Herning, hvor jeg også var med Jolly, ja der var Elly endnu ikke 6 måneder gammel, så Ellys og min udstillingsdebut, den har vi til gode til 2005.

Primo oktober var Lars og jeg på efterårsferie i Lissabon i 5 dage, en ferie, som var arrangeret, inden Elly blev aktuel i Køge, men hun røg med på Vallø Dyrepension sammen med vores 3 andre hunde, og igen, helt uden problemer – nu som 4 måneder var hun jo også vokset så meget, at hun ikke lige kunne smutte ud igennem hegn og tremmer.

Elly har nu boet hos os og husets 3 andre hunde i godt 4 måneder, hun stortrives fortsat.

Endnu en border i huset? Og hvor blev Elly skuffet, da hun ikke fandt borderen bag spejlet

Er stadig en rigtig glad og kærlig hund, og elsket af os alle sammen. Hun er fortsat utrolig lærenem, og har nu også lært at gø! Alt som de andre hunde hos os gør, ja det gør Elly også på et split-sekund, fint nok, medmindre det er ”unoder”. Når vores vækkeur ringer om morgenen, ja så hører hundene det straks i hunde-værelset, og giver et enkelt glam eller to, men Elly mener åbenbart, at hun skal høres mest, og så sætter tågehornet i gang, og hun er fuldstændig udenfor pædagogisk rækkevidde, nærmest skriger indtil morgenmaden bliver serveret. Det er sådan her i huset, at Lars og jeg, grundet vores arbejdstider, stort set skiftes til hver anden dag, at stå op først. De dage hvor jeg er først på stikkerne, ja der er jeg ude af sengen ved første ring fra vækkeuret, hvorimod ”førerhunden” Lars, på hans tidlige dage, ynder at ligge 10-15 minutter efter vækkeurets ringen. Det er nu her på det sidste blevet spoleret af tågehornet, og han ryger hurtigt ud af kassen, overvejer nu at sove med hørevern, men hvordan mon så med vækkeurets ringen?

Som hundehvalp har Elly været nem, måske fordi vores andre hunde tager sig ”kærligt af hende” og får hende gasset af. I forbindelse med sit tandskifte, ja da har hun plisseret hundebaljerne af plastik endnu mere end de var i forvejen, og splittet sine tisse-aviser ad,

og så stjålet en engangslighter og prøvet at sniffe gas, det er vist, hvad det er blevet til af teenagestreger.

Zizi og Elly

Rosernes torne i dette afsnit, det er Ellys renlighed, eller manglende, hun er absolut bedst tilpas med at tisse og besørge indenfor, og gerne indtil flere ”pølser” på en nat i hundeværelset – hun er godt nok den mest urenlige hundehvalp, vi har oplevet igennem vores 20 år som hundeejere.

Elly har her i efteråret haft sine første jagtoplevelser, har et par gange været med Lars og Siskin på mindre fasanjagter, hun følger fint med i terrænet og har god førerkontakt. På hende første jagt blev der skudt en stor fasan, som faldt tæt ved hende, hun forblev rolig, men dette første møde med et stykke skudt vildt, det blev dog for overvældende, hun turde desværre ikke apportere kokken. En enkelt rævejagt har Elly også været med til, ikke for at smide ræv af grav, men for at få lov at snuse til en grav med frisk fært og lugte til/se en skudt ræv, men desværre, ingen Mikkel hjemme den dag. Og så den 3. jagtform for vores lille borderterrier, Elly er fantastisk god til at få ”færten” af gummistøvler. Igen indlæringsevnen/hukommelsen hos en border, ja den er unik. Efter de første

jagtudflugter, ja så skriger Elly ved synet af Lars gummistøvler, og er i lang tid utrøstelig hvis hendes far kører fra hende.

Elly og jeg glæder os nu til foråret og lysere tider, så vi igen kan komme på træningspladsen.

Mange borderhilsner med ønske om en glædelig jul og et godt nytår til jer alle.

Elly og Anitta

PS: Og så efter ”deadline”, ja der kører jægermanden en lille smuttur i skoven lørdag formiddag medbringende geværet og vores 2 gravhunde. En lørdag hvor vi skal til julefrokost kl. 13.00, så egentlig har han slet ikke tid til den slags udflugter. Og hverken værre eller bedre, hvad sker – der er frisk fært i kunstgraven i skoven, og vores yngste gravhund får smidt sin første ræv ud, en flot hanræv, som Lars skyder. Og hvad gør man så, når man nu så gerne vil ”vise” sin lille border en nyskudt ræv – ja man ringer selvfølgelig hjem, og beder mig om at komme i skoven og tage Elly og kamera med. Så af med festtøjet, støvlerne på og af sted. Her på falderebet får I så lige et billede af ”rævehunden” Elly, som dog ikke var specielt imponeret over mødet med Mikkel – hun ville hellere selv jage rundt i skoven end snuse til ræven.

Elly III

Historien om den nye ”rævehund” her i Ronja Røverdatter’s Kennel tog sin begyndelse med Elly’s indtog ultimo juli 2004, dette er en fortsættelse af fortællingerne i Border Posten nr. 31 og nr. 32.

Sidst jeg sad ved computeren og skrev min fortælling om Elly, ja da stod vi med det ene ben i vatnisser og jul, og hvad er sjovere end den 1. jul med en ”baby”, som alle andre små blev Elly godt og grundigt forkælet, specielt af vores nevø og niece, som sammen med resten af familien, i alt 16, var her til julefrokost 1. juledag. Der slog Elly sine folder, og var dagen lang ikke ude af hænder, sikke hun nød al den opmærksomhed.

Jeg skrev sidst også om hende ganske få teenager-streger, men hun har taget revanche. En af mine yndlings-juleting er 3 store gæs i strå – ligesom julebukke, dem havde jeg stillet ud på en bænk på terrassen, og det var gået godt i mange dage, men så pludselig en aften, da jeg skulle lukke hundene ind, efter deres godnatluftetur, ja så lignede det nærmest som om, at der var splittet en big-balle,

der var hø overalt, det var åbenbart blevet for fristende, og mor-gås måtte lade livet.

Min julegave fra hundene var havespots, monteret indeni sten – efter Lars’ mening en hadegave, men jeg ønskede mig dem rigtig meget, og fik dem også. Jeg havde udset mig et lille træ i haven, som de skulle ligge omkring og lyse op i kronen, men ledningen var for kort, så midlertidig lagde jeg dem lige udenfor havedøren ved vores træterrasse, så jeg kunne se lyset indefra. Glæden varede kort, de følgende dage kom Elly ind efter sine haveture med en masse mærkelige elektriske ting i munden, mysteriet blev opklaret et par dage efter, hvor jeg så hende udenfor, svingende med en stor sten i et ”reb” i munden, og så ringede klokkerne – rotten havde gnavet alle ledninger sønder og sammen – og heldigvis at der ikke var strøm til – men sådan aflivede hun (formentlig i ledtog med Lars) min illusion om spot i haven.

Ja teenager-stregerne dem slap vi ikke for.

Nytårsferien tilbragte vi i sommerhus på Marienlyst, det blev så Elly 1. ferie sammen med Lars, jeg og de 3 andre hunde. Sikke en oppakning, traileren læsset med hundekurve og 20 m parcelhegn. Dem, som så vores ankomst til sommerhuset, ja de har tænkt deres, 2 gravhunde, 1 springer spaniel og så Elly, og Lars som ”hegnede” rundt om terrassen! Men det blev nogle dejlige dage sammen med hundene og med masser af ture til stranden. Vi (en af os) var tidligt på stikkerne om morgenen, Elly sov, pga. hendes urenlig – her var tæpper på overalt, i en stor transportkasse, og ca. kl. 05.00 satte tågehornet i gang. Af hensyn til naboerne måtte en af os så op og sende sirenen i haven, og efter denne luftetur skulle rotten i hvert fald ikke mere

i buret, resten af nattesøvnen foregik så på sofaen i stuen tillige med 4 hunde – romantik, ja for hundeelskere.

Året begyndte med, at Elly og jeg d. 9. januar var på trimmekursus i Border-Klubben.

Hun var blevet godt og grundig langhåret, så aftenen før, ja da ordnede jeg da lige hendes hoved, så hun ikke var alt for usoigneret, og resultatet, ja sikke skældud jeg fik, havde trimmet hende, som en ruhåret gravhund, dvs. meget ”tæt” på kinderne og i skallen og med masser af skæg, ja så jeg lærte ikke, hvordan man trimmer et border-hoved – der var jo ikke mere at trimme! Men vi kommer igen Elly og jeg, og det bliver der jo rig lejlighed til med alle de trimmekurser som Border-Klubben arrangerer, det er imponerende og et superflot tilbud til os medlemmer.

Som jeg skrev i forrige nr. af Border Posten, ja så var Elly ganske og aldeles urenlig, tissede og besørgede hver nat på avisen i hundeværelset. På et tidspunkt talte jeg så med en af mine gravhundebekendte, som meget tragisk havde aflivet en ruhåret gravhund på ca. 7 mdr. pga. akut nyresvigt, hunden drak abnormt og tissede kæmpesøer indenfor. Midt i alt denne triste snak, fortalte jeg så Ulla om Ellys urenlighed, fjern avisen var Ullas svar, og som sagt så gjort, herefter var rotten

renlig. Ja det skal der 20 års hundehold til at lære! Det må være borderens superhurtige indlæring, og når man en gang har gjort sådan, ja så er det det, ”man holder toilet på avisen” Vores andre hundehvalpe igennem årene, er af sig selv holdt op med at tisse inden døre på avisen, men så har vi lært det.

”Førerhunden” Lars og Elly er nu kompisser så det batter – og øv lidt surt, Elly er jo min hund. Lars har hende med tilsammen med vores springer Siskin på aftenens luftetur, og hende og Siskin slår sig som fisk i vandet. Elly er lydlig og følger i slip Siskin i tyndt og tykt – ja så er det jo også nemt at lufte hunde, modsat gravhundene, som er min tørn, de skal holdes i snor ellers er de straks på drev, og det går ikke her i vores villakvarter, uagtet store grønne arealer.

Lars har også svært ved at snige sig ud af huset foruden rotten, hun har smagt gummi-støvlernes og jagtens sødme. På en af vintrens sidste rævejagter var Lars inviteret til Nyord hos vores gode venner Michael og Futte, det var rævejagt på drev, og her skulle Elly med. Aftenen før tilpassede jeg hendes meget brede orange elastikhalsbånd, iført dette lignede hun min barndoms ”bagrudehunde”, dem med et løst, nikkende hoved.

Opsatte på dagens jagt drog Lars, Siskin og Elly meget tidligt af sted, Nyord er ca. 100 km. fra Køge. Ved ankomsten til Nyord, viste det sig, at den lokale jagtforening havde inviteret nogle meget unge og uerfarne jægere med på denne jagt, og Lars turde simpelthen ikke slippe den ligeså uerfarne Elly denne dag.

Nyord er en meget lille ø, og al parkering sker på havnen. I frokostpausen luftede Lars Elly her, han har vel stået og snakket, men i hvert fald, vups var rotten væk, nej det var hun ikke, hun svømmede rundt i havnen blandt de få lystbåde, som lå der. På dagen var der højvande og omkring 50 cm. fra boldværket til vandspejlet, og det blev så den lille rottes første svømmetur. Sikke en forskrækkelse det må have været, at havne i det iskolde vand, men svømme det kan hun uagtet hendes strikkepinde-tynde ben, ved egen hjælp fik hun bjerget sig op af slæberampen, rystede sig og var glad og frisk. Så til næste jagt skal hun måske udstyres med en redningsvest foruden reflekshalsbåndet.

Ja og sådan er der så gået endnu 3 måneder med en border terrier i huset, stadigvæk er vi alle, mennesker og hunde, superglade for lille fru Nielson – i daglig tale hedder hun nu aldrig andet. Hun ligner og agerer nøjagtig som Pippi's abe hr. Nielson.

*Mange forårshilsner
fra Anitta og fru Nielson*